

дни-тѣ Трептовчани едва ли быхъ чули другадѣ такъвизъ скаскы, и че е имало голѣма нужда отъ тѣхъ.

Никой нѣма да ся зачуди че тази работа докарала до рѣкоположеніе-то на Бугенхагена за редовенъ проповѣдникъ. Белбухскый Игумень, вышгы вѣренъ и услужливъ пріятель на Бугенхагена, видѣлъ че такъвозъ едно ученіе трѣбва да има широко поле за развитіе, и той осъществилъ че отъ какъвото и да сѣ ся нуждаяли Трептовскы-тѣ граждани и ученици, негови-тѣ монаси имали по голѣмъ нуждѣ отъ библейско образованіе. Съ удивително благоразуміе, той наредилъ да ся даватъ богословскы скаскы въ мѣнастырь-тѣ му; и, за да приготви Бугенхагена за длѣжности-тѣ му, и да му отвори церковны-тѣ амвоны, той го оставилъ да постѣпи въ званіе-то и училище-то на монасы-тѣ. Додѣто така ся занимавалъ, отчасти съ ученіе, отчасти съ проповѣдваніе, той успѣлъ да съчини и извади на свѣтъ двѣ отъ най-ранны-тѣ си книги — *Исторіиѣ-тѣ на Помераніиѣ*, за коіжто той далъ повечето си врѣме отъ години-тѣ 1517 и 1518, и *Христовы-тѣ Страданія*, едно кратко рѣководство за молитвѣ, което было основано на разказъ-тѣ за страданія-та и смърть-тѣ на Го-